

ועדת ערעורים לפי ס' 85(ג) לצו בדבר הוראות
ביטחון (יהודה ושומרון) (מס' 378) התש"ל - 1970

ועדת ערעורים לפי ס' 85(ג) לצו בדבר הוראות ביטחון
(יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל - 1970

בבית המשפט הצבאי לערעורים
באיו"ש ובאזח"ע

ועדת ערעורים 3/05

בפני : אל"ם דניאל פרידמן - יו"ר

אל"ם חנוך קינן - חבר

סא"ל איתן הברמן - חבר

המערער: נעם פדרמן, ת.ז. XXXXXX (ע"י ב"כ עו"ד אשר אוחיון)

נגד

המשיב: מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה והשומרון (ע"י רס"ן מוריס הירש)

החלטה

החלק הגלוי

1. ביום 11.4.05 חתם מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה והשומרון על צו פיקוח מיוחד לפי סעיפים 86 (א) ו-86 (ב) לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה ושומרון) מס' 378 התש"ל כנגד מר נעם פדרמן ת.ז. 024617979 כדלקמן:

צו פיקוח מיוחד

"בתוקף סמכותי כמפקד כוחות צה"ל באזור ולפי סעיף 86 (א) ו- (ב) (5) לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378) התש"ל - 1970 ולאחר שעיינתי בחומר הביטחוני אשר הצטבר כנגד נעם פדרמן ת.ז. 024617979, ובהחלטות אשר ניתנו בעייניו במסגרת ההליכים השונים בערכאות המשפטיות השונות ובכלל זה בבתי המשפט בישראל, והואיל והנני סבור, כי הדבר הכרחי בשל טעמי בטחון החלטיים, הנני מצווה בזאת, כי הנ"ל יהא נתון לפיקוח מיוחד.

כל עוד עומד צו זה בתוקפו יישאר הנ"ל מאחורי דלתות ביתו משך עשרים וארבע שעות ביממה, דהיינו, הנ"ל לא יצא מן הדירה המצויה בקומה העליונה בבניין החמישי בקצה הצפון מערבי של שכונת אברהם אבינו שבחברון, אלא בהיתר ממני או ממי שיוסמך לכך על ידי.

תוקפו של צו זה מיום ב' בניסן התשס"ה (11 באפריל 2005) בשעה 23:59, והוא יעמוד בתוקפו עד ליום כ"ז באב התשס"ה (1 בספטמבר 2005), בשעה 23:59.

ניתן להגיש ערעור נגד צו זה בפני וועדת ערעורים באמצעות לשכת היועץ המשפטי לאזור יהודה ושומרון (באמצעות פקס – 02-9977326).

ב בניסן התשס"ה

11 באפריל 2005

יאיר נוה, אלוף
מפקד כוחות צה"ל
האזור יהודה ושומרון "

2. ביום 13.4.05 הגיש מר נעם פדרמן, להלן: "פדרמן" או "המערער" ערעור על הצו האמור.
3. ביום 21.4.05 מינה נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים באיו"ש ובאזח"ע, על פי סמכותו הקבועה בסעיף 86 (ה) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה ושומרון) מס' 378 התש"ל – 1970 וועדת ערעורים המונה שלושה משופטי בית המשפט הצבאי לערעורים באיו"ש ובאזח"ע לדון בערעורו של פדרמן.

הרקע וההליכים

4. המערער נתון בהגבלות מינהליות מאז 2.10.02, עת הוציא אלוף פיקוד המרכז צו פיקוח מיוחד כנגדו למשך 6 חודשים, שחייבו להימצא בביתו במשך 24 שעות ביממה למשך 6 חודשים.
צו זה הוארך ע"י אלוף הפיקוד ב – 6 חודשים נוספים עד 1.10.03.
5. א. ביום 21.9.03 הוציא שר הביטחון צו מעצר מנהלי כנגד פדרמן למשך 6 חודשים וזאת בהסתמך על סעיף 2 לחוק הסמכויות שעת חירום (מעצרים) התשל"ט – 1979.
- ב. ביום 25.9.03 אישר נשיא בית המשפט המחוזי בירושלים, כבוד השופט צמח את צו המעצר וביום 5.11.03 דחה כבוד השופט גרוניס בבית המשפט העליון את ערעורו של המערער.

- ג. ביום 21.12.03 התקיים עיון תקופתי מחדש בצו המעצר ונשיא בית המשפט המחוזי, כבוד השופט צמח, אישר והותיר את הצו על כנו עד 21.3.04.
- ד. ערעורו של המערער על החלטת כבוד השופט צמח, בפני בית המשפט העליון, נדחה ביום 25.1.04 ע"י כבוד השופטת א. חיות.
- ה. ביום 21.3.04 הוציא שר הביטחון צו מעצר נוסף נגד המערער לתקופה של 6 חודשים נוספים, דהיינו עד 20.9.04.
- הצו אושר ביום 22.3.04 ע"י כבוד השופט דוד חשין בבית המשפט המחוזי בירושלים.
- ו. המערער ערער לבית המשפט העליון על החלטת כבוד השופט ד. חשין ולאחר שהוברר לכבוד השופטת א. פרוקצ'ה כי המערער זוכה מכתב אישום שהוגש כנגדו בבית המשפט המחוזי בירושלים וזאת עקב חזרתה של המדינה מכתב האישום שהוגש נגדו, החליטה כבוד השופטת פרוקצ'ה, ביום 27.5.04, שעניינו של המערער, יוחזר לעיון בבית המשפט המחוזי בירושלים.
- ז. במסגרת העיון החוזר, החליט כב' השופט ד. חשין כי יש לנקוט, במקום במעצר מנהלי, בהליך מניעתי חלופי, שפגיעתו בחרותו של פדרמן תהיה פחותה.
- אכן, המערער שוחרר מהמעצר המנהלי ביום 11.6.04 והוצא כנגדו צו פיקוח מיוחד המורה לו לשהות בביתו 24 שעות ביממה למשך חודש ימים.
- צו זה הוארך בשלושה חודשים נוספים עד ליום 12.12.04.
- שני צווי הפיקוח האלה הוצאו בהסכמת העותר וזאת לאחר שניתנו לו הקלות מסוימות.
- ח. בתאריך 12.12.04 שוב הוצא צו פיקוח נגד פדרמן והפעם למשך 4 חודשים; אלא שהפעם צומצמו שעות הפיקוח באופן שהוא חוייב להימצא בביתו רק מהשעה 19:00 ועד לשעה 07:00 למחרת.
- הצמצום האמור הביא לכך שהמערער היה חופשי להימצא מחוץ לביתו במהלך שעות היום.
- ט. פדרמן ערער על צו זה בפני וועדת הערעורים, שדנה בעניינו ואשר דחתה את הערעור בתאריך 17.1.05.
- י. ביום 23.2.05 דחה בית המשפט העליון את עתירתו של פדרמן לביטול ההחלטה האמורה בקובעו כי: **"הגבלתו של העותר לבית המגורים למשך שעות הערב והלילה בלבד הינה הגבלה מידתית ומאוזנת"**.

יא. כאמור, עתה מונח בפנינו ערעורו של פדרמן על צו הפיקוח המיוחד שהוצא ביום 11.4.05 והמונע את יציאתו של פדרמן מביתו **בכל שעות היממה**, להבדיל מצו הפיקוח הקודם שהוגבל, כאמור לשעות הלילה בלבד.

6.

- א. מעיון בהחלטות הרבות שניתנו בעניינו של המערער ע"י בית המשפט העליון, בית המשפט המחוזי והוועדות בבית המשפט הצבאי לערעורים, עולה התמונה כי מאז 1994 ועד לשנת 2000, הוצאו כנגד המערער מספר ניכר של צווי הגבלה ופיקוח מיוחד, שהגבילו אותו מכניסה לאזורים מסויימים, הוגשו כנגדו מספר כתבי אישום, שבמסגרתם הורשע בלא פחות מ – 22 עבירות שונות וכי בשנת 1988 הורשע ע"י בית המשפט המחוזי בירושלים במספר עבירות של הצתה ופגיעה ברכוש ערבי ויהודי ונגזרו עליו 40 חודשי מאסר – מחציתם לריצוי בפועל.
- ב. בין השנים 1992-1996 הורשע המערער בעבירות שונות, שעניינן הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, איומים, השחתת פני מקרקעין, תקיפה והשתתפות בהתפרעויות ועוד.
- ג. בשנת 1996 הורשע המערער בתקיפת שוטר ובהפרת הוראה חוקית (הפרת צווי הגבלה ופיקוח מיוחד שהוציא לו המפקד הצבאי) ונגזרו עליו לו 4 חודשי מאסר לריצוי בפועל וכן הופעל כנגדו עונש מאסר מותנה, חלקו חופף וחלקו במצטבר, כך שבסך הכל היה עליו לרצות בפועל 13 חודשי מאסר.
- ד. ימים ספורים לאחר גזר הדין האמור, הורשע המערער במספר עבירות נוספות, אשר בעטיין נגזרו עליו 3 חודשי מאסר לריצוי בפועל, אך נקבע כי עונש זה ירוצה במצטבר לעונש המאסר של 13 חודשים.
- ה. בסוף שנת 2002 הורשע המערער בבית משפט השלום בירושלים בשתי עבירות של היזק בזדון, בכך שידה כדוריות מתכת באמצעות קלע (רוגטקה) לעבר בתי פלשתינאים בחברון.

ערעורו של פדרמן

7. בהודעת הערעור טוען פדרמן כי הוא נתון להגבלות מנהליות מאז אוקטובר 2002 וכי הצו הנוכחי מחמיד את תנאי ההגבלה ביחס לתקופת ההגבלה הקודמת בכך, שהיא מתייחסת עתה לכל שעות היממה בעוד שקודם לכן הייתה ההגבלה מכוונת רק למחצית היממה (מ – 19:00 עד 07:00 למחרת).

לדבריו, החל לאחרונה להתמחות במשרדו של עו"ד אשר אוחיון בירושלים והוצאת הצו הנוכחי מונעת ממנו אפשרות להמשיך בהתמחותו ופוגעת בהכנסתו, שכן לא יוכל להתייצב לעבודתו ולא יקבל את שכרו מעו"ד אוחיון.

פדרמן טוען שאין בידי המפקד הצבאי חומר כלשהו, המצדיק צעד כה קיצוני וכי בג"צ כבר קבע, שהגבלה לשעות הלילה הינה הגבלה מידתית וראויה.
 עוד טוען המערער, כי הגבלתו ל- ד' אמות דירתו מונעת ממנו יציאה לתפילות ופוגעת בחופש הפולחן שלו, כי עליו לשאת בעוול פרנסת משפחתו המונה 10 נפשות וכי ניתן לפקח עליו, שאכן יבצע את נסיעתו מביתו ישירות למשרד עו"ד אוחיון ובחזרה ממנו.
 במהלך הדיון בפנינו אף הציע עו"ד אוחיון להמציא ערב לכך, שהמערער יעמוד בכל הגבלותיו וכי אותו ערב אף ידווח לרשויות בכל מקרה של הפרה של אותן התחייבויות.

ההליך בפני הוועדה

8. בישיבת יום 21.4.05 לא היה המערער מיוצג ע"י פרקליט והוא טען את טיעונו ובקש לחקור את איש השב"כ, שאמור להמציא לוועדה את החומר החסוי בעניינו.
 הוועדה יהיה לשקול כראוי את בקשתו של מר פדרמן וכן היא עשתה.
9. היה בכוונת הוועדה לקבוע את הדיון הבא במהלך חול המועד פסח, אולם המערער בקש להימנע מלקיים את הדיון במועד זה, בשל טעמים משפחתיים ולכן נדחה הדיון ליום 10.5.05.
10. נענינו לבקשת פדרמן לחקור את איש השב"כ ביום 10.5.06, עת היה המערער מיוצג ע"י עו"ד אשר אוחיון שחקר את איש השב"כ המכונה "צוק", שהינו ראש הענף הרלבנטי בשירות הבטחון הכללי.
 המערער עצמו לא העיד.
- הצדדים סיכמו בפנינו את טענותיהם בע"פ ביום.
11. החומר שעמד בפניו כלל פירוט ההליכים המינהלים כנגד המערער מאז אוקטובר 2006, לרבות הערעורים על החלטות הגורמים המוסמכים, טענות שהועלו ע"י המערער בישיבת יום 21.4.05, חקירתו הנגדית של איש השב"כ ע"י פרקליטו של המערער, טענות שהועלו ע"י פרקליטו בישיבת יום 10.5.05.
- השב"כ הציג בפנינו את כל החומר שהצטבר בידיו עד ליום הגשתו (הידיעות הגלמיות) ולצידו סיכום המידע לגביו (המכונה חומר בטחוני שלילי – חב"ש) הכולל רקע ואיפיון לצד תמצית הידיעות הגלמיות והערכתן.

12. לאור טיעוני ב"כ המערער ולהבהרת שאלות שהתעוררו אצל חברי הוועדה, עיינו שוב בחומר החסוי וזימנו שוב את מחר "צוק" כדי לקבל הסברים, בין היתר על מהותם, טיבם ומשקלם של המקורות באמצעותם נאסף המידע שנמסר לנו. מדבריו של איש השב"כ הוברר לנו כי המידע נבע ממקורות שונים, עובדה המחזקת את אמינותו של המידע.

13. לאחר שעיינו בחומר שהוצג בפנינו ושמענו את דבריו של איש השב"כ, נחה דעתנו שעל החומר המתואר להישאר בחיסיונו, מפני שגילוי, אפילו החלקי, עלול לפגוע במקורות המידע של השב"כ, עלולה להיגרם פגיעה ממשית באנשים, עלולים להיחשף שיטות הפעולה של השב"כ והאמצעים העומדים לרשותו והנזק שיגרם עלול לגלוש אל מעבר לחסימת מקורות המידע בעניין דן, גם לפגיעה רחבה יותר בפעילות השב"כ. לפיכך, החלטנו שהחומר האמור יוותר בחסינותו.

לנוכח האמור, החלטנו בחלקה הגלוי תתייחס לחומר שאינו חסוי ולצידה יבוא חלק חסוי

עקרונות סמכות מפקד האזור

14. במסגרת סמכויותיו של מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה והשומרון, יש באפשרותו לנקוט בצעדים מנהליים כלפי תושבי האזור, כאשר צו הפיקוח המיוחד, שהוצא כנגד המערער עפ"י סעיף 86 (א) ו- (ב) (5) לצו בדבר הוראת בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378) התש"ל – 1970, להלן: "הצו", שאינו החמור שהם.

צו פיקוח שכזה הינו למעשה חלופה למעצר מנהלי על דרך של מעצר בית וככזה יש להתייחס אליו.

15. עפ"י הוראות סעיף 84 א' לצו יפעיל מפקד כוחות צה"ל באזור את סמכותו האמורה, רק לאחר ששוכנע כי הפיקוח הכרחי בגלל "טעמי בטחון החלטיים".

16. תפקידנו אם כן, הוא לבחון האם מתקיימים במערער "טעמי בטחון החלטיים" כאלה (כלשון סעיף 84 א' לצו) המצדיקים את הוצאת צו הפיקוח המיוחד.

תמצית המיוחס למערער

17. לבקשתנו, במהלך הדיון ביום 21.4.05, ציין התובע הצבאי את תמצית הטענות כנגדו של המערער כדלקמן:

"יש חשד למעורבות בתכנון פעילות אלימה וחשאית המסכנת את בטחון המדינה והאזור, ובכלל זה הסתה לפעילות אלימה על רקע תוכנית ההתנתקות".

פרקליט המערער הכחיש את הנטען כנגד מרשו.

דיון

18. בטרם דיון נקדים הערות אחדות. הערעור שבפנינו, בדומה אולי להליכי המערער המנהלי, מחייב אותנו בזהירות רבה ומטיל עלינו אחריות כבדה.

הערעור נסב על שלילת חירותו של אדם, שלא בעקבות הליך משפטי פלילי מלא ורגלי. המערער איננו יודע באורח בהיר ומפורט אילו מעשים מיוחסים לו, למעט הגדרה כללית של תום החשד, אין הוא יודע מהו המידע המובא בפני הועדה והעלול לשמש בסיס לגיבוש דעתה ובכך נשללת ממנו האפשרות להתמודד עם המידע ועם משמעותו ולהביא ראיות משל עצמו.

19. החשד המיוחס למערער נסב על פעילות אלימה וחשאית. פעילות כמו זו הנטענת, קשה לגילוי ולזיהוי. הפועלים בה מבקשים, בדרך כלל, להסתיר ולהסוות את פעילותם. ברגיל, הם ערים לכך שהרשויות הממלכתיות, המבקשות לאתר את הפעילות, מפעילות אמצעים מגוונים לגילוייה ופעילותם מבקשת להסתתר מחוץ ליכולות הגילוי.

20. זהו אם כן, המתאר שבגדרו מוטל עלינו לקבוע את נקודת האיזון, בין שלילת חירותו של אדם, לבין ההגנה הנדרשת על שלומו של הציבור. ערים אנו לקשיים שתוארו ואת החלטתנו שקלו בזהירות ובאחריות, המתחייבות מהמתאר המורכב.

21. המערער שבפנינו פועל במידה רבה במחתרת. בחלקה החסוי של ההחלטה יבואו הדברים בפירוט מסוים ואילו כאן, נאמר רק כי התרשמנו, שהמערער עוקב ומכיר רבות מדרכי העבודה של השב"כ ורבות מיכולותיו והוא מנסה להסתיר ולהסוות את פעילותו.

התמונה המתוארת עולה, בין היתר, מדברים שכתב המערער עצמו בפרסום: "דע את זכויותיך", שיצא לאחרונה בהוצאת "האגודה לשמירת זכויות האזרח היהודי". הפרסום מתמקד אמנם בחקירת שב"כ, אך משתקפת ממנו הכרות רחבה יותר של דרכי עבודתו של השב"כ.

המערער כותב שם על חוקרי השב"כ (מתוך עמודים 26-21) בין יתר דבריו: "...לאחר צילום החקירה צוות מיוחד יצפה בקלטת, ינתח כל תנועת גוף של הנחקר, כל מילה שהוציא, כל עיוות עין או פה ובהתאם לכך ימשיך בחקירה."

"...חוקרי השב"כ הם מבחינת הנחקר – אויב לכל דבר."
 "לכן אל תאמין להם, יש דרכים מגוונות כיצד הם הגיעו לאותם מידעים, ואין
 הדבר אומר שהם באמת יודעים הכל!"
 "זכור: כשאתה עצור בשב"כ, אתה במלחמה עם אויב."
 "תא המעצר משופע בהאזנות, הקלטות ומצלמות..."

בהמשך (עמודים 28-31) מונה המערער ומפרט עשרה סוגים של "תרגילי חקירה" (בלשונו) הממחישים, לדעתו: "...כמה חשוב להידבק במידת הזהירות, כי אצל השב"כ הכל מתוכנן. אין מקריות ולכל "טעות" יש כוונה."

22. המערער מצוי מזה שנתיים וחצי בהגבלות מינהליות – מעצרים מינהלים וצווי פיקוח מלאים או חלקיים לדירת המגורים שלו אשר, ללא צל של ספק, מקשים עליו לנהל אורח חיים נורמטיבי.

23. אחת השאלות המרכזיות אותה עלינו לבחון היא האם לאחר שבית המשפט המחוזי בירושלים (כבוד השופט ד. חשין) קבע כי יש לנקוט בהליך מניעתי חמור פחות מאשר מעצר מינהלי ולאחר שגם מעצר הבית למשך כל שעות היממה צומצם רק לשעות הערב והלילה – החלטה שאושרה ע"י בית המשפט העליון – היה מקום לכך שהמפקד הצבאי "יעקוף" כביכול, את ההליך המשפטי וינקוט בצעד חמור יותר מאשר ננקט ע"י רשויות המשפט.

התשובה לשאלה זו נעוצה בבחינת המידע החסוי שהוצג בפנינו ובעיקר זה המתייחס לתקופה שמאז החלטת כבוד השופט ד. חשין ומאז החלטת בג"צ.

לגבי פעילותו של המערער קודם להחלטת כבוד השופט ד. חשין, כבר ניתנה החלטה על ידו וע"י בית המשפט העליון שאישר אותה. החלטה גיבשה את האיזון המתאים לאותה עת ואין לנו להרהר אחריה. אין בעובדות שקדמו להחלטה כשלעצמן, כדי להצדיק את החמרת הצעדים המינהליים וכל שיש בהן, הוא לשפוך אור על כלל פעילותו של המערער ועל המסקנות שניתן להסיק מהן לגבי פעילותו המאוחרת לשתי ההחלטות הנ"ל.

במקביל לשאלה האמורה, עלינו לבחון האם יש מקום לקבוע חלופה הולמת להגבלה הקשה של מעצר בית מלא וכל זאת תוך בחינת נימוקי צו הפיקוח, כפי שניתנו ע"י מפקד האזור והחומר החסוי בו עיינו.

כאן, אולי המקום לציין כי בצו הפיקוח, המרתק את המערער לביתו, יש כבר משום חלופה למעצר המנהלי בו היה המערער נתון, מעצר שהותירו מאחורי סורג ובריח.

24. מאחר וצו הפיקוח בא למנוע סכנה עתידית, הרי שעלינו לעשות שימוש במבחן ההסתברותי, דהיינו, לבחון את המידע בדבר פעילותו של המערער, תוך הערכה של

מידת הסיכון הצפויה ממנו בעתיד ובחינת רמת הסיכון ורמת החומרה שבהן מדובר.

25. מכל ההליכים שכבר תארנו בסעיפים 5 ו-6 לעיל עולה תמונה מגובשת כי נשקפת מהמערער סכנה ממשית לשלום הציבור ולביטחון המדינה והאזור והיא זו שהביאה לנקיטת הצעדים המנהליים כנגדו, שהתאימו לדעת בתי המשפט לאותה עת.

גם כבוד השופט דוד חשין, שהחלטתו מיום 6.6.04 אושרה ע"י בית המשפט העליון, לא קבע שאין נשקפת סכנה מהמערער. מה שנקבע על ידו הוא, שבעת ההיא ניתן היה להפחית מחומרתם של צעדים מנהליים ולהסתפק במעצר בית, שהומר אחר כך במעצר בית חלקי.

לנוכח האמור, מרכז הכובד בשיקול דעתנו יתמקד בפעילות המערער מאז החלטת כב' השופט ד. חשין ואישורה בבג"צ ויתרכו בשאלה האם עקב התנהגות המערער מאז, מוצדקת ההחמרה בתנאי צו הפיקוח המיוחד.

26. בבחינת המידע החסוי, שהתקבל מאז החלטת כבוד השופט ד. חשין ומאז מתן ההחלטה בבג"צ ביום 23.2.05, נראה שהמערער ניצל לרעה את ההקלות, שניתנו לו והמשיך בפעילותו המסוכנת והמסכנת.

27. אנו ערים לטענות ב"כ המערער לפיהן כב' השופט חשין קבע בהחלטתו מיום 6.6.04 כי ההקלות בצעדים מנהליים, שינקטו כנגד המערער נובעים מהכרסום המשמעותי שחל בתשתית הראייתית הגלויה והסמויה ובעיקר, מקריסתן של גרסאות שהפלילו את המערער. קריסה זו הביאה לחזרתה של המדינה בכתב אישום, שיחס למערער עבירות חמורות ביותר, מהן זוכה. אולם, נראה לנו כי קביעה זו הייתה נכונה לשעת הינתנה ואין בה בכדי להשפיע על החלטתנו הנוכחית וזאת לאור המידע שהתקבל לאחריה.

28. החומר הנוכחי והמעודכן, שהועמד לרשותנו מצביע על פעילות **שבצע המערער** **לאחרונה** אשר אם תבוא לכלל מימוש, יש בה משום סיכון ממשי לביטחון הציבור.

29. החומר החסוי שהוצג בפנינו הוא רב משקל, נראה אמין, מורכב ממקורות מידע שונים ומצטיירת ממנו תמונה המצביעה על כך שהמערער מהווה סכנה ממשית ומיידי לביטחון המדינה והציבור.

האינטנסיביות בה פעל המערער, במשך שנים, בפעילות חתרנית, חרף הצווים המוצאים כנגדו, מצביעה אף היא על מסוכנות מתמשכת.

30. המערער הבליט בפנינו את קשייו הכלכליים. הוא מפרנס משפחה בת 10 נפשות והרחבת ההגבלה שבצו, תמנע ממנו את האפשרות להמשיך בהתמחותו ובכך גם תמנע ממנו את פרנסתו. המערער עצמו ציין בפנינו כי פרט לשכרו כמתמחה, מקבלת משפחתו קצבת ילדים מהמוסד לביטוח לאומי ותו לא. שקלנו את הטענה בכובד ראש והגענו לכלל דעה כי אין בה כדי לשנות מגישתנו לפיה האיזון הראוי לשעה זו מצדיק ומחייב את הרחבת ההגבלה כפי שנקבעה בצו.

לטענותיו הנוספות של המערער

31. בא כוחו של המערער, עו"ד אשר אוחיון, אשר החל בייצוג בפנינו רק משיבת 10.5.05, הציע כי, במקום לרתק את המערער לביתו, ניתן להבטיח את שלום הציבור ובטחון המדינה והאזור ע"י המצאת ערב מטעמו של המערער, אשר יתחייב לפקח על תנועתו של המערער מביתו למשרד מאמנו – עו"ד אוחיון ובחזרה ממנו. בכך ניתן יהיה לאפשר למערער את המשך התמחותו ואת פרנסתו בדוחק.

לדעת הפרקליט המלומד יש במהלך זה בכדי להשביע את רצון שני הצדדים.

32. לא נוכל לקבל את הצעתו של פרקליט המערער.

מהחומר החסוי, שבו עיינו, עולה כי המערער הפר את הוראותיהם של צווי ההגבלה שהוצאו לגביו וכי הוא מסווה את פעילותו ומקיימה במחתרת. בנסיבות אלה קיים חשש כי ההצעה החילופית האמורה לא תמנע את המשך פעילותו זו של המערער ועל כן לא ראינו לנכון לקבלה.

33. המערער טוען כי סיבת הצעדים המינהליים הננקטים כנגדו היא אך ורק עקב דעותיו והתנגדותו הלגיטימית ל"תוכנית ההתנתקות".

ברצוננו להדגיש שלא דעותיו של המערער הן הסיבה להוצאת צו הפיקוח המיוחד, אלא מעשיו והאופי המחתרתי שלובשת פעילותו והם אלה שהביאו להוצאת הצו.

34. המערער טען בפנינו כי צו הפיקוח מונע ממנו תפילה בבית הכנסת המצוי בבניין בו הוא מתגורר.

אכן, זכותו של אדם לחופש פולחן חשובה בעינינו, אולם התנהגותו של המערער ומעשיו אינם מאפשרים להיעתר לבקשה זו.

35. במהלך הדיון ביום 10.5.05 בקש ב"כ המערער, באורח גורף, לחקור את כל מקורות המידע החסוי שנמסר לנו ובהחלטתנו מיום 10.5.05 לא נעתרנו לבקשתו.

הנימוק להחלטתנו זו מתבסס על בג"צ 4400/98 ברהם נ' שופט משפטאי אל"מ משה שפי פד"י נב (5) 377, עמ' 344 עד 346, בו נקבע כי בד"כ אין מקום לזמן את מקור המידע כדי לבחון באופן בלתי אמצעי את מהימנותו. עפ"י הפסיקה, רק במקרים נדירים ויוצאי דופן יש מקום לזמן לעדות את מקור המידע, אולם לא ראינו במקרה זה הצדקה לעשות כן.

36. מיד בתחילת חקירתו של איש השב"כ ע"י ב"כ המערער ולאחר שהוועדה החליטה כי השאלות שתוצגנה לעד תרשמנה לפי הצורך ואחרי שהוועדה התירה לעד להימנע מהתשובה לשאלה אם שוחח עם כל מקורות המידע, ביקש ב"כ המערער מתחרי הוועדה לפסול את עצמם מלהמשיך ולדון בערעורו, וזאת בטענה שהתנהלות הדיון יוצרת אי נוחות אצל המערער לנוכח מה שהוא מכנה "מגמה כנגד עניינו של המערער".

לא מצאנו ממש בטענת הפסילה שנטענה מיד בתחילת החקירה ואין אנו סבורים שהיתה בה אפילו עילה לכאורה.

לגופו, היינו קשובים לעמדותיו הענייניות של המערער ולבקשותיו אולם סברנו, כפי שאנו סבורים גם עתה, כי דרך ניהול הדיון נתונה בידי הוועדה ולא היה בה כדי לפגוע בזכויותיו של המערער.

37. בעת חקירת העד "צוק", ניגשה אליו, אל מעבר לפרגוד שהסתיר את דמותו, נציגת היועץ המשפטי של השב"כ והחליפה עמו מספר מילים בתוך כדי עדותו. בעקבות הערת בא כוח המערער הערנו על התנהלות זו. הפרקליטה הבהירה לנו, לאחר הדיון הגלוי, כי לנוכח בעייתיות השאלה שהציג ב"כ המערער לעד (הסיפא – "כן או לא") ראתה להבהיר לעד כי ראוי שיבקש להשיב גם על העניין לגופו. קבלנו את ההסבר האמור. הבהרנו כי גם לצורך המתואר, ראוי היה לבקש את רשות הוועדה, אולם יחד עם זאת, לא ראינו בנושא זה עניין מהותי שיש בו בכדי להשפיע על החלטתנו.

38. במהלך חקירת איש השב"כ התמקד סנגורו של המערער במידע המתייחס לפעילות המערער למועדים שמ-3.4.05 עד ל-7.4.05 (עמ' 15 לפרוטוקול מ-10.5.05). לבקשת ב"כ המערער סימן לנו העד את המידה הרלבנטית למועדים הנ"ל.

לאחר שעיינו במידע זה סברנו לתומנו, כי יש בידי המערער גירסא כלשהי שיש בה בכדי להפריך את המידע, אלא שלהפתעתנו המערער החריש, לא העיד ולא הסביר דבר בקשר למועדים אלה.

39. סיכום, עיינו בכל החומר שהונח בפנינו ובמיוחד במידע העדכני. אנו ערים לכובד משקלה של זכות החופש של המערער, שנשללה ע"י צו הפיקוח המיוחד. בשוקלנו את כל אלה, הגענו לכלל דעה כי בהתנהלות המערער עד כה, פעילותו מאז ההקלה בצווים המינהליים שהוצאו כנגדו לרבות הפרתם ובעובדה כי חרף ההגבלות אשר הוטלו עליו לא חדל מפעילותו – בכל אלה יש משום תשתית ראויה לטעמי הביטחון ההחלטיים, אשר עמדו לנגד עיני מפקד האזור שעה שנתן את צו ההגבלה הנוכחי. על כן, הגענו למסקנה כי טעמי בטחון החלטיים – בלשון הצו, מצדיקים, אם לא מחייבים, את הוצאת צו הפיקוח המיוחד כנגד המערער ובנסיבות העניין אנו סבורים כי ההגבלות, כפי שגובשו הן מידתיות וראויות.

לנוכח כל האמור בחלק הגלוי והחסוי אנו דוחים את הערעור.

החלק הגלוי של ההחלטה יועבר לידי בא כוחו של המערער והחלטתנו הכוללת את החלק הגלוי ואת החלק החסוי יועברו לידי התובע הצבאי ועותק מהם ישמר בכספת בית המשפט.

ניתן היום, 23.5.05, בהעדר הצדדים.

דניאל פרידמן 3/05-54678313

סא"ל איתן הברמן - חבר

אל"ם דניאל פרידמן, יו"ר

אל"ם חנוך קינן - חבר

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה